

بررسی وضعیت خفتگی بذر یولاف وحشی زمستانه در اعماق مختلف خاک

The study on seed dormancy of wild oats (*Avena ludoviciana* Dur.)

in different burial depths of soil

حمیرا سلیمی و سید جواد انگجی
موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی

چکیده

در یک آزمایش فاکتوریل سه عاملی در قالب طرح کاملاً تصادفی وضعیت خفتگی و حیات بذور یولاف وحشی زمستانه مدفون شده در اعماق ۰، ۵، ۱۵ و ۳۰ سانتی متری خاک پس از ۲، ۶ و ۱۲ ماه در ۴ تکرار مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد به علت شرایط نامساعد جوانه زنی در سطح، درصد بذور خفته بیش از اعماق زیرین خاک می باشد. در عمق‌های ۵ و ۱۵ سانتی متر میزان خفتگی کاهش معنی داری نشان داد، ولی در عمق ۳۰ سانتی متر درصد بذور خفته بیش از اعماق ۵ و ۱۵ سانتی متر بود. درصد بذور زنده در سطح خاک به علت نامساعد بودن عوامل محیطی (مانند تابش نور، استرسهای حرارتی و رطوبتی)، کاهش بیشتری نشان داده و در اعماق مختلف تغییر معنی داری از این جهت مشاهده نمی گردد. دوره خفتگی در بذور فوقانی طولانی تر از بذور تحتانی می باشد بطوریکه در صد خفتگی در بذور تحتانی موجود در یک سنبلچه پس از ۲ ماه ۱۵/۲۵، پس از ۶ ماه ۸ و پس از یکسال ۲/۸۸ درصد بود. در صورتیکه بذور فوقانی به ترتیب ۹۰/۵، ۷۰/۷۵ و ۳۷/۵۰ درصد خفتگی داشته است.

مقدمه

بذور گیاهان خصوصاً گیاهان خودرو و علفهای هرز از مقاومترین اندامهای گیاهی در مقابل شرایط دشوار محیطی به حساب می آیند. این بذور قادرند به مدت زمان طولانی بصورت خفته در خاک باقی مانده و سپس در شرایط مساعد جوانه زده و تولید گیاه نمایند. خفتگی بصورت توقفی موقت در رشد قابل رویت اعضای گیاهی که دارای مریستم می باشد تعریف شده است (Lang, 1988). یولاف وحشی یکی از مهمترین علفهای هرز گندم در ایران محسوب می شود که با تولید بذر

فراوان، دوام زیاد در خاک و حفظ قدرت جوانه زنی در دراز مدت خطر آلودگی مزرعه را در پی داشته و رقیب مهمی برای تعدادی از گیاهان زراعی بویژه غلات می باشد. خفتگی بذور یولاف وحشی، بتدریج از بین رفته و در نتیجه این بذور بمدت چندین سال موجب آلودگی مزارع می گردند (Banting, 1962 ; Thurston, 1961,1966).

شناخت چگونگی حیات بذور در خاک، می تواند در راستای پیش بینی میزان شدت آلودگی و مشکلات آینده علفهای هرز مورد استفاده قرار گیرد و امکان ریشه کنی بعضی از علفهای هرز را از طریق کنترل بذر مهیا سازد.

در این بررسی وضعیت بذور از نظر خفتگی و فعالیت جوانه زنی در اعماق مختلف خاک و در زمانهای متفاوت مورد بررسی قرار گرفت تا در آینده بتوان از نتایج بدست آمده در تعیین روشهای مبارزه با این گیاه استفاده نمود.

در دنیا مطالعاتی درجهت تعیین طول عمر و خفتگی بذور بسیاری از علفهای هرز انجام شده است. تحقیقات بر روی طول عمر بذور *Sorghum halepense* (L.) Pers. نشان داده است که بذور مدفون شده پس از ۵/۵ سال ۴۸ درصد قدرت رویش دادند (Conn, 1990). همچنین دو گونه *Ipomoea lacunosa* L. و *Ipomoea turbinata* Lag. پس از ۵/۵ سال مدفون سازی به ترتیب ۳۳ درصد و ۱۳ درصد جوانه زنی داشته اند (Egley, and Chandler, 1983). در بذور *Lolium multiflorum* Lam. طول عمر و خفتگی بذر با کاهش حرارت خاک افزایش می یابد، و بذور مدفون شده در مناطق سردتر برای مدت های طولانی تری قادر به رویش می باشند (Schaefer, and Chilcote, 1970). در آلاسکا درصد بذور زنده یولاف وحشی پس از ۴/۷ سال در عمق ۱۵ سانتی متری، بیش از عمق ۲ سانتی متر بوده است همچنین محققین کاهش زندهمانی در سطح خاک را حاصل فشارهای شدید محیطی ذکر کرده اند (Conn, 1990).

حیات و طول عمر بذور و نیز میزان خفتگی آنها در مناطق جغرافیایی مختلف متفاوت و در دو منطقه فارگو و ویلیستون درصد بذور خفته یولاف وحشی به ترتیب ۳۳ ماه و ۶۰ ماه ثابت باقی مانده و پس از آن کاهش نشان داده است این تفاوتها احتمالا حاصل تفاوت های اقلیمی منطقه می باشد. کود نیتروژنه موجب افزایش جوانه زنی بذور یولاف وحشی میشود و همچنین تحت شرایط عدم شخم یا وجود شخم سطحی بذور کمتر مقاومت داشته و در سطح خاک طول عمر کمتری خواهند داشت در صورتیکه با انجام برنامه های شخم عمیق یا مدفون سازی در اعماق خاک قادر به حیات بیشتر می باشند (Miller and Nalewaja, 1990).

روش بررسی

آزمایش سه فاکتوره (موقعیت بذر روی پایه مادری، عمق قرارگیری بذر در خاک و زمان

نگهداری) در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار به اجرا درآمد.

سنبلیچه یولاف وحشی دارای دو نوع بذر، کوچک و بزرگ (به ترتیب فوقانی و تحتانی) می‌باشد، که جداگانه مورد بررسی قرار گرفته‌اند. در ابتدا درصد بذور زنده پس از جمع آوری از مزارع توسط تترازولیوم کلراید تعیین گردید. بطوریکه بذور فوقانی و تحتانی پس از جداسدن از پوشینه‌های اطراف خود با برش عرضی مورب به دو نیمه تقسیم گردید و نیمه دارای رویان آن در محلول ۱٪ تترازولیوم کلراید به مدت ۴۸ ساعت در تاریکی مطلق و حرارت ۳۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت و براساس ایجاد رنگ قرمز در قسمت رویان و لبه اطراف آن بذور زنده و غیر زنده تفکیک گردید بدین ترتیب درصد زنده بودن برای بذور تحتانی ۹۸ و برای بذور فوقانی ۹۹ بدست آمد.

بذور به تعداد ۱۰۰ عدد با خاک مخلوط گردیدند و در پاکتهای نایلونی نازک و ظریف که قابل تبادل آب و هوا بود قرار داده شدند (Conn, 1990). پاکتها در چهار تکرار برای هر عمق که شامل صفر، ۵، ۱۵ و ۳۰ سانتی‌متر بود در خاک قرار گرفت و پس از فواصل زمانی ۲، ۶، ۱۲ ماه از هریک از اعماق مذکور خارج و با بنومیل ۲/۵ درصد ضد عفونی گردیدند. سپس درون پتری دیش و انکوباتور در دمای ۱۵ درجه سانتی‌گراد در تاریکی و به مدت ۲ هفته نگهداری شدند. خاک استفاده شده دارای مشخصات زیر بود:

pH = ۷/۵، Clay = ۸٪، Silt = ۲۸٪، SL = بافت خاک، ۲/۵۸٪ = کربن آلی، ۰/۱۷ = ازت کل و FC(g) = ۱/۱۸

بذور جوانه زده در انکوباتور شمارش و حذف گردید، سپس بذور باقیمانده توسط آزمون تترازولیوم کلراید جهت تعیین درصد بذور زنده و بذور خفته مورد استفاده قرار گرفت. داده‌ها با آزمون دانکن در سطح معنی دار ۵ درصد مورد تجزیه آماری قرار گرفت. بعلت معرفی داده‌ها به شکل درصد در محاسبات از Arcsin ارقام استفاده شد (اعداد داخل پرانتز در جداول).

نتیجه و بحث

۱- خفتگی (Dormancy)

۱-۱- تاثیر عمق خاک در خفتگی

درصد خفتگی بذور در سطح خاک (عمق صفر) ۴۷/۴۶ درصد بیش از سایر اعماق بود. درصد خفتگی با افزایش عمق کاهش و به ۳۰/۵۴ درصد رسید ولی پس از آن با افزایش عمق خاک تا ۳۷/۲۹ درصد افزایش یافت و تفاوت معنی داری تا عمق ۵ سانتی‌متر نشان‌نداد (جدول ۱). Miller & Nalewaja (1990) نیز طول عمر بذور یولاف وحشی (*Avena fatua* L.) را در اعماق خاک (حدود ۳۴-۳۰ سانتی‌متر) بیشتر از سطح خاک گزارش نموده‌اند.

در سطح خاک نوسانات شدید عوامل محیطی مانند تغییرات شدید رطوبتی و حرارتی و نیز تابش نور موجب افزایش خواب بذر می شود. در اعماق ۵ و ۱۵ سانتی متر شرایط مطلوب جوانه زنی مثل رطوبت کافی و عدم تغییرات شدید حرارتی و رطوبتی، وجود تخلخل کافی در خاک و اکسیژن قابل دسترس خصوصاً در عمق ۱۵ سانتی متری موجب افزایش جوانه زنی می شود. در عمق ۵ سانتی متری بعلت نزدیک بودن به سطح، شرایط محیطی با تفاوت جزئی مشابه سطح خاک بوده و ثبات شرایط محیطی موجود در عمق ۱۵ سانتی متر را نداشته و در نتیجه جوانه زنی کمتر از این عمق می باشد. در عمق ۳۰ سانتی متری خاک تغییرات شدید محیطی وجود نداشته آب قابل استفاده نیز موجود بوده اما وجود فشردگی خاک و عدم تخلخل کافی در خاک و نتیجتاً کاهش اکسیژن قابل دسترس بذر موجب افزایش خفتگی بذر میگردد.

جدول ۱- تاثیر متقابل عمق مدفون سازی و زمان نگهداری بذر در خاک بر درصد خفتگی بذر.

Table 1. Interactive effects of depth and time on seed dormancy.

زمان نگهداری (ماه)			عمق مدفون سازی	میانگین
Length of burial(mo.)				mean%
۱۲	۶	۲	Burial depth (cm)	
31/25	50/13	61/00	0	47/46
(31/87)FG	(45/12)C	(56/79)A		(44/59)A
15/13	36/25	52/50	5	34/63
(19/41)I	(33/76)F	(48/57)B		(33/94)B
14/50	31/38	45/75	15	30/54
(16/93)J	(29/46)Gq	(41/44)D		(29/28)C
				(29/28)C
19/88	39/75	52/25	30	37/29
(22/79)H	(37/20)E	(48/42)BC		(35/68)B
20/19	39/38	52/88		میانگین mean%
(22/79)C	(36/41)B	(48/42)A		

A, B and ... show significant differences in treatments.

۱-۲- تاثیر زمان نگهداری بذر در خفتگی آن

با افزایش زمان نگهداری بذر در خاک از درصد خفتگی آن به تدریج کاسته می شود. درصد خفتگی بذور پس از ۶، ۱۲ و ۳۹ ماه به ترتیب به ۲۰/۱۹، ۳۹/۳۸، ۵۲/۸۸ درصد رسید که این اختلافات معنی دار میباشد (جدول ۱).

طول عمر بذور و خفتگی آنها در طول زمان در مناطق مختلف متفاوت می باشد و تاثیری که زمان نگهداری بر درصد خفتگی بذر می گذارد در اقلیمهای جغرافیائی مختلف متفاوت است (Miller & Nalewaja, 1990).

۳-۱- تاثیر متقابل عمق و زمان نگهداری بر خفتگی بذر

خفتگی بذور در کلیه اعماق خاک با افزایش زمان نگهداری کاهش یافته و این تغییرات معنی دار است و شدت کاهش در تمامی سطوح تقریباً یکسان است (جدول ۱).

۴-۱- تاثیر متقابل عمق و موقعیت بذر روی سنبلیچه بر خفتگی آن

عمق های مختلف برای هر دو نوع بذر تاثیر مشابهی در بروز خفتگی داشته و در هر یک از اعماق مختلف خاک هر دو نوع بذر پاسخ مشابهی در روند کاهش یا افزایش خفتگی نشان می دهند. اما درصد بذور خفته در هر یک از اعماق خاک برای بذور تحتانی و فوقانی تفاوت معنی داری را نشان می دهد (جدول ۲). بطور کلی بذور فوقانی در تمامی اعماق خفتگی بیشتری نسبت به بذور تحتانی دارا می باشند که به عمیق تر بودن خفتگی در بذور فوقانی و چگونگی بروز آن در پایه مادری ارتباط دارد. درصد خفتگی بذور تحتانی و فوقانی به ترتیب برابر با ۸/۷۱ و ۶۶/۲۵ درصد می باشند.

جدول ۲- اثر موقعیت بذر روی سنبلچه و عمق مدفون سازی در خاک بر خفتگی و زنده‌مانی بذر یولاف وحشی در خاک.

Table 2. Effect of seed position and soil depth on seed dormancy and viability in wildoats.

زنده‌مانی Viability		خفتگی Dormancy				
		موقعیت بذر روی سنبلچه				
		Position of seed on spilet			عمق مدفون سازی	
زیرین	زیرین	میانگین	زیرین	زیرین	Burial	میانگین
upper seed	lower seed	mean%	upper seed	lower seed	depth(cm)	mean%
94/25	96/08	95/165	78/67	16/25	0	47/46
(79/07)D	(80/77)C	(79/92)C	(65/96)A	(23/22)D		(44/59)A
99/17	100/0	99/58	63/50	5/750	5	36/625
(87/05)B	(۸۷/۰۵)B	(88/52)A	(55/25)B	(12/65)F		(33/95)B
99/25	99/58	99/41	57/25	3/833	15	30/54
(87/14)B	(87/89)B	(87/51)B	(49/59)C	(8/963)G		(29/27)C
99/33	100/0	9/66	65/58	9/00	30	37/29
(87/34)B	(90/00)B	(88/67)A	(55/08)B	(16/28)E		(35/68)E
98	98/92		66/25	8/71		میانگین mean%
(85/15)B	(87/16)A		(56/47)A	(15/27)		

A, B, C, ... show signnificant differences in treatments.

۱-۵- تاثیر متقابل زمان و نوع بذر

خفتگی بذر نسبت به افزایش زمان نگهداری کاهش می‌یابد ولی شدت کاهش خفتگی در بذر تحتانی بیشتر است و این عمده‌تاً ناشی از وجود درصد بالای خفتگی در بذر فوقانی بر روی پایه مادری است. بطوریکه پس از ۲ ماه خفتگی بذر فوقانی ۹۰/۵ درصد و بذر تحتانی ۱۵/۲۵ درصد است پس از ۶ و ۱۲ ماه نیز خفتگی در هر دو نوع بذر کاهش یافته که نسبت به زمان معنی دار می‌باشد (جدول ۳).

جدول ۳- اثر موقعیت بذر روی سنبلیچه و زمان نگهداری بذر در خاک روی خفتگی و زنده‌مانی آن در یولاف وحشی

Table 3. Interactive effect of seed Position and time on seed dormancy and Viability.

زنده‌مانی Viability		خفتگی Dormancy		موقعیت بذر روی سنبلیچه (position of seed on spiklet)		
زیرین upper seed	زیرین lower seed	میانگین mean%	زیرین upper seed	زیرین lower seed	زمان نگهداری (ماه) Length of burial (mo)	میانگین mean%
100/0	100/0	100/0	90/50	15/25	2	52/87
(90/00)A	(90/00)A	(90/00)A	(74/25)A	(22/60)D		(48/42)A
99/00	98/25	98/62	70/75	8/00	6	39/37
(87/13)B	(85/25)C	(86/19)B	(57/54)B	(15/28)E		(36/41)B
95/00	98/50	96/75	37/50	2/875	12	30/18
(78/32)D	(86/21)B	(82/26)C	(37/61)C	(7/959)F		(22/78)C
98/00	98/92		66/25	8/78		میانگین mean%
(85/15)B	(87/16)A		(56/47)A	(15/27)B		

A, B, C, ... show significant differences in treatments.

۲- زنده‌مانی (Viability)

۲-۱- تاثیر عمق خاک در زنده‌مانی

زنده‌مانی بذور در سطح خاک نسبت به اعماق خاک کمتر بوده و با افزایش عمق خاک درصد بیشتری از بذور زنده مانده‌اند (جدول ۴).

Egley & Chandler, (1983) Conn, (1990) Miller and Nalevaga (1990) معتقدند که دلیل تشکیل بانک بذر در اعماق مختلف و قرار گرفتن بذور زنده بصورت خفته در این اعماق است. در اعماق خاک بعلا کاهش اثر نامساعد عوامل مختلف محیطی و باثبات بودن آن و نیز کاهش اکسیژن، بذور دارای طول عمر بیشتری خواهند بود.

۲-۲- تاثیر زمان نگهداری در زنده‌مانی

زنده‌مانی تا پس از ۲ ماه ثابت می‌باشد (۱۰۰ درصد) و نسبت به افزایش زمان کاهش معنی‌داری نشان می‌دهد، که این کاهش به مراتب کمتر از کاهش خفتگی بوده است بطوریکه خفتگی بذور از ۵۲/۸۸ به ۲۰/۱۹ درصد میرسد (جدول ۱) در صورتیکه زنده‌مانی از ۱۰۰ به ۹۶/۷۵ درصد در طول

یکسال کاهش می‌یابد (جدول ۴).

۳-۲- تاثیر متقابل عمق و زمان نگهداری در زنده‌مانی بذر

زنده‌مانی بذور در تمامی اعماق پس از ۲ ماه ثابت بوده و تفاوت معنی‌داری نشان نمی‌دهد (۱۰۰ درصد). اما پس از ۶ ماه زنده‌مانی در سطح خاک (عمق صفر) کاهش چشمگیری نشان می‌دهد (از ۱۰۰ درصد به ۹۵ درصد). پس از ۱۲ ماه در تمامی اعماق کاهش مشاهده می‌گردد که خصوصاً در سطح خاک این کاهش بیشترین مقدار را دارا می‌باشد (زنده‌مانی از ۱۰۰ درصد به ۹۰/۵ درصد در سطح خاک می‌رسد). و این نشان دهنده زنده‌مانی بیشتر بذور در اعماق زیرین خاک می‌باشد (جدول ۴).

جدول ۴- اثر عمق و زمان نگهداری بذر در خاک با زنده‌مانی بذر یولاف وحشی

Table 4. Interactive effect of burial and time on seed viability

زمان نگهداری (ماه)			عمق مدفون‌سازی	میانگین
Length of burial (mo)			Burial depth (cm)	mean%
۱۲	۶	۲		
90/50	95/00	100/0	0	95/17
(72/50)E	(77/20)D	(90/00)A		(79/90)C
98/75	100/0	100/0	5	99/58
(85/58)C	(90/00)A	(90/00)A		(88/53)A
98/75	99/50	100/0	15	99/42
(84/99)C	(87/55)B	(90/00)A		(87/51)B
99/00	100/0	100/0	30	99/67
(86/00)C	(90/00)A	(90/00)A		(88/67)A
96/75	98/63	100/0		میانگین %
(82/27)C	(86/19)B	(90/00)A		

A, B, C, ... show signnificant differences in treatments.

۴-۲- تاثیر متقابل عمق و موقعیت بذر روی سنبلیچه بر زنده‌مانی آن

تفاوت زنده‌مانی بذور تحتانی و فوقانی معنی‌دار می‌باشد (به ترتیب ۹۹ و ۹۸ درصد) ولی تفاوت آن به مراتب کمتر از خفتگی بذور است برای هر دو نوع بذر زنده‌مانی در سطح خاک کمتر از اعماق می‌باشد و در سطح درصد بذور زنده کمتر از اعماق می‌باشد.

(درصد بذور زنده برای بذور تحتانی ۹۶/۰۸ در سطح و ۱۰۰ در عمق ۳۰ سانتی متر، برای بذور فوقانی به ترتیب ۹۴/۲۵ و ۹۹/۳۳ درصد می باشد (جدول ۲).

۲-۵- تاثیر متقابل زمان نگهداری و موقعیت بذر روی سنبلچه

زنده مانی بذور تحتانی و فوقانی نیز با هم، تفاوت معنی دار اندکی نشان می دهد. پس از ۲ ماه زنده مانی در هر دو نوع بذر ثابت بوده (۱۰۰ درصد) اما پس از ۶ و ۱۲ ماه کاهش معنی دار در آنها دیده می شود. البته این کاهش اندک بوده و کلاً زنده مانی پس از یکسال بالا می باشد. پس از ۱۲ ماه درصد بذور زنده ۹۸/۵ برای بذور تحتانی و ۹۵ برای بذور فوقانی است (جدول ۳) این پدیده نشان دهنده سازگاری زیاد بذر یولاف وحشی بوده که می تواند تا مدتها (در این آزمایش تا یکسال نشان داده شده است) در خاک بصورت خفته به حیات خود ادامه دهد.

۳- تاثیر متقابل نوع بذرمق خاک و زمان نگهداری بذر در خاک در خفتگی و زنده مانی بذر

بعلت پیچیده شدن شرح تاثیر متقابل سه فاکتور مذکور جهت نشان دادن این اثرات، تنها به جداول ۵ و ۶ اکتفا شده است.

جدول 5- تاثیر متقابل نوع بذر، عمق خاک و زمان نگهداری بذر در خاک در خفگی بذر.

Table 5. Interactive effect of seed position and soil depth and time on seed dormancy

		زیرین Upper seed زمان نگهداری Length of burial (mo)			عمق مدفون سازی Burial depth (cm)			زیرین Lower seed زمان نگهداری Length of burial (mo)			میانگین mean (%)	
12	6	2	2	0	5	15	20	12	6	2	2	mean (%)
55/00 (47/88)G	83/00 (65/72)CD	98/00 (84/28)A	94/00 (77/90)B	0	5	15	20	7/50 (15/85)KL	17/25 (24/52)J	24/00 (29/30)I	24/00 (29/30)I	16/25 (23/22)
28/50 (32/26)I	68/00 (55/56)EF	94/00 (77/90)B	82/00 (64/97)D	5	15	20	20	1/750 (6/55)N	4/50 (15/12)LM	11/00 (19/24)K	11/00 (19/24)K	5/75 (12/65)
28/750 (32/42)I	61/00 (51/38)FG	82/00 (64/97)D	88/00 (69/86)C	15	20	20	20	0/25	1/750 (7/53)MN	9/50 (17/92)K	9/50 (17/92)K	3/83 (8/96)
37/75 (37/89)H	71/00 (57/49)E	88/00 (69/86)C	90/5 (74/25)	20	20	20	20	2/00 (7/99)MN	8/50 (16/92)K	16/50 (23/94)J	16/50 (23/94)J	9/00 (16/28)
37/5 (37/61)	70/75 (231/15)	90/5 (74/25)						2/87 (7/95)	8/00 (15/28)	15/25 (22/6)	15/25 (22/6)	mean% (16/28)

A, B, C, ... show significant differences in treatments.

جدول ۶- تاثیر متقابل نوع بذر، عمق خاک و زمان نگهداری بذر در خاک در زنده ماندن بذر

Table 6. Interactive effect of seed position and soil depth and time on seed viability

زیرین Upper seed			زیرین Lower seed		
زمان نگهداری Length of burial (mo)			زمان نگهداری Length of burial (mo)		
12	6	2	12	6	2
میانگین mean (%)			میانگین mean (%)		
86/75	96/00	100/0	94/25	94/00	100/0
(68/70)F	(78/51)D	(90/00)	(76/29)E	(75/89)E	(90/00)A
97/50	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0
(81/15)C	(90/00)A	(90/00)A	(90/00)A	(90/00)A	(90/00)A
97/75	100/0	100/0	99/75	99/00	100/0
(81/41)C	(90/00)A	(90/00)A	(81/41)C	(85/10)B	(90/00)A
98/00	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0
(82/01)	(90/00)A	(90/00)A	(90/00)A	(90/00)A	(90/00)A
95/00	99/00	100/0	98/5	98/25	100/0
(78/32)	(87/13)	(90/00)	(86/21)	(85/25)	(90/00)

A, B, C, ... show significant differences in treatments.

این آزمایش نشان داد که موقعیت بذور روی پایه مادری می‌تواند باعث بروز تفاوت‌هایی در خفتگی و زنده‌مانی بذر شود و گیاه از طریق تولید بذوری با خصوصیات متفاوت، توانائی آن را دارد که بتواند بقاء نسل خود را در شرایط مختلف محیطی حفظ کند. افزایش زنده‌مانی در اعماق خاک علیرغم کاهش درصد خفتگی مبین آن است که این بذور توانائی آن را دارا هستند که هر زمان در شرایط مناسب جوانه‌زنی قرار گیرند بتوانند رشد مجدد خود را شروع و بقاء گیاه را در طبیعت تضمین نمایند، از طرفی افزایش زنده‌مانی در اعماق و تشکیل بانک بذر در خاک که این پدیده با انجام شخم عمیق حادث می‌گردد موجب آن می‌شود که در هر زمان با جابجائی خاک مشکل ظهور این علف هرز را در مزرعه داشته باشیم. حتی بذوری که در سطح خاک قرار گرفته‌اند نیز از قابلیت خوبی در زنده‌مانی برخوردار بوده و می‌توانند از طریق افزایش خفتگی دوام خود را در شرایط نامساعد محیطی تضمین نمایند. و به تدریج و با حرکت به اعماق خاک (از طریق مکانیسم باز و بسته شدن ریشک‌ها) در شرایط مساعد قرار گیرند. از اینرو بهترین روش در جهت جلوگیری از آلودگی مزارع ممانعت از انتقال بذر و کنترل یولاف قبل از به بذر نشستن خواهد بود و در صورتی که تک بوته‌هایی در مزرعه باقی بمانند بهتر است آنها را نیز از بین برد. زیرا وجود ویژگی قابلیت زیاد زنده‌مانی و درصد خفتگی نسبتاً بالا متضمن آن خواهد بود که بدور بتوانند به مدت زمانی طولانی به حیات خود در خاک مزرعه ادامه داده و در زمان مناسب جوانه بزنند.

سپاسگزاری

از آقای دکتر علی قنبری به خاطر انجام محاسبات آماری صمیمانه تشکر و قدردانی می‌شود.

نشانی نگارندگان: حمیرا سلیمی، دکتر سیدجواد انگجی، بخش تحقیقات علفهای هرز، موسسه

تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، صندوق پستی ۱۴۵۴-۱۹۳۹۵، تهران.